

LECTURE DU LIVRE D'ISAÏE

Is 55, 10-11

Ainsi parle le Seigneur : La pluie et la neige qui descendent des cieux n'y retournent pas sans avoir abreuvé la terre, sans l'avoir fécondée et l'avoir fait germer, pour donner la semence au semeur et le pain à celui qui mange ; ainsi ma parole, qui sort de ma bouche, ne me reviendra pas sans résultat, sans avoir fait ce que je veux, sans avoir accompli sa mission.

Parole du Seigneur. *Nous rendons grâce à Dieu !*

Psaume 64

TU VISITES LA TERRE, SEIGNEUR,
TU BÉNIS SES SEMENCES !

Tu visites la terre et tu l'abreuves,
tu la combles de richesses ;
les ruisseaux de Dieu regorgent d'eau,
tu prépares les moissons.

Ainsi, tu prépares la terre,
tu arroses les sillons ;
tu aplanis le sol, tu le détrempes sous les pluies,
tu bénis les semailles.

Tu couronnes une année de bienfaits,
sur ton passage, ruisselle l'abondance.
Au désert les pâturages ruissellent,
les collines débordent d'allégresse.

Sur ton passage ruisselle l'abondance :
les herbages se parent de troupeaux
et les plaines se couvrent de blé.
Tout exulte et chante !

LECTURE DE LA LETTRE DE SAINT PAUL APÔTRE
AUX ROMAINS

Rm 8, 18-23

Frères, j'estime qu'il n'y a pas de commune mesure entre les souffrances du temps présent et la gloire que Dieu va bientôt révéler en nous. En effet, la création aspire de toutes ses forces à voir cette révélation des fils de Dieu. Car la création a été livrée au pouvoir du néant, non parce qu'elle l'a voulu, mais à cause de celui qui l'a livrée à ce pouvoir. Pourtant, elle a gardé l'espérance d'être, elle aussi, libérée de l'esclavage, de la dégradation inévitable, pour connaître la liberté, la gloire des enfants de Dieu. Nous le savons bien, la création tout entière crie sa souffrance, elle passe par les douleurs d'un enfantement qui dure encore. Et elle n'est pas seule. Nous aussi nous crions en nous-mêmes notre souffrance ; nous avons commencé par recevoir le Saint-Esprit, mais nous attendons notre adoption et la délivrance de notre corps.

Parole du Seigneur. *Nous rendons grâce à Dieu !*

ALLELUIA. ALLELUIA.

Le semeur est sorti pour semer la Bonne Nouvelle.
Heureux qui la reçoit et la fait fructifier !

ALLELUIA.

ÉVANGILE DE JÉSUS CHRIST SELON SAINT MATTHIEU

Mt 13, 1-23

Ce jour-là, Jésus était sorti de la maison, et il était assis au bord du lac. Une foule immense se rassembla auprès de lui, si bien qu'il monta dans une barque où il s'assit ; toute la foule se tenait sur le rivage. Il leur dit beaucoup de choses en paraboles : « Voici que le semeur est sorti pour semer. Comme il semait, des grains sont tombés au bord du chemin, et les oiseaux sont venus tout manger. D'autres sont tombés sur le sol pierreux, où ils n'avaient pas

CZYTANIE Z KSIĘGI PROROKA IZAJASZA Is 55, 10-11

To mówi Pan: Podobnie jak ulewa i śnieg spadają z nieba i tam nie powracają, dopóki nie nawodnią ziemi, nie użyźnią jej i nie zapewnią urodzaju, tak iż wydaje nasienie dla siewcy i chleb dla jedzącego, tak słowo, które wychodzi z ust moich, nie wraca do Mnie bezowocne, zanim wpiernie nie dokona tego, co chciałem, i nie spełni pomyślnie swego posłannictwa.

Oto słowo Boże. *Bogu niech będą dzięki!*

Psalm responsoryjny 65(64)

NA ŻYZNEJ ZIEMI ZIARNO WYDA PŁONY.

Nawiedziłeś i nawodniłeś ziemię,*
wzbogaciłeś ją obficie.

Strumień Boży wezbrany od wody,*
przygotowałeś im zboże.

I tak uprawiłeś ziemię:+

nawodniłeś jej bruzdy, wyrównałeś jej skiby,*
spulchniłeś ją deszczami, pobłogosławiłeś plodom.

Rok uwieńczyłeś swymi dobrami,*

gdzie przejdziesz, wzbudzasz urodzaj.

Stepowe pastwiska są pełne rosy,*

a wzgórza przepasane weselem,

łąki się stroją trzodami,+

doliny okrywają się zbożem,*

razem śpiewają i wznoszą okrzyki radości.

CZYTANIE Z LISTU ŚW. PAWŁA APOSTOŁA

DO RZYMIAN

Rz 8, 18-23

Bracia: Sądzę, że cierpień terazniejszych nie można stawiać na równi z chwałą, która ma się w nas objawić. Bo stworzenie z upragnieniem oczekuje objawienia się synów Bożych. Stworzenie bowiem zostało poddane marność nie z własnej chęci, ale ze względu na Tego, który je poddał, w nadziei, że również i ono zostanie wyzwolone z niewoli zepsucia, by uczestniczyć w wolności i chwale dzieci Bożych. Wiemy przecież, że całe stworzenie aż dotąd jęczy i wzdycha w bólach rodzenia. Lecz nie tylko ono, ale i my sami, którzy już posiadamy pierwsze dary Ducha, i my również całą istotą swoją wzdychamy oczekując przybrania za synów, odkupienia naszego ciała.

Oto słowo Boże. *Bogu niech będą dzięki!*

ALLELUIA. ALLELUJA.

Ziarnem jest słowo Boże, a siewcą jest Chrystus,
każdy, kto Go znajdzie, będzie żył na wieki.

ALLELUIA.

SŁOWA EWANGELII WEDŁUG ŚW. MATEUSZA

Mt 13, 1-23

Tego dnia Jezus wyszedł z domu i usiadł nad jeziorem. Wnet zebrały się koło Niego tłumy tak wielkie, że wszedł do łodzi i usiadł, a cały lud stał na brzegu. I mówił im wiele w przypowieściach tymi słowami: Oto siewca wyszedł siał. A gdy siał, niektóre ziarna padły na drogę, nadleciały ptaki i wydziobały je. Inne padły na miejsca skaliste, gdzie niewiele miały ziemi; i wnet powschodziły, bo gleba nie była głęboka. Lecz gdy słońce wzeszło, przypaliły się i uschły, bo nie miały korzenia. Inne znowu padły między ciernie, a ciernie wybujały i zagłuszyły je. Inne w końcu padły na ziemię żyzną i plon wydały, jedno stokrotny, drugie sześćdziesięciokrotny, a inne trzydziestokrotny. Kto ma uszy, niechaj słucha.

beaucoup de terre ; ils ont levé aussitôt parce que la terre était peu profonde. Le soleil s'étant levé, ils ont brûlé et, faute de racines, ils ont séché. D'autres grains sont tombés dans les ronces ; les ronces ont poussé et les ont étouffés. D'autres sont tombés sur la bonne terre et ils ont donné du fruit à raison de cent, ou soixante, ou trente pour un. Celui qui a des oreilles, qu'il entende ! »

Les disciples s'approchèrent de Jésus et lui dirent : « Pourquoi leur parles-tu en paraboles ? » Il leur répondit : « A vous, il est donné de connaître les mystères du Royaume des cieux, mais à eux ce n'est pas donné. Celui qui a recevra encore, et il sera dans l'abondance ; mais celui qui n'a rien se fera enlever même ce qu'il a. Si je leur parle en paraboles, c'est parce qu'ils regardent sans regarder, qu'ils écoutent sans écouter et sans comprendre. Ainsi s'accomplit pour eux la prophétie d'Isaïe : 'Vous aurez beau écouter, vous ne comprendrez pas. Vous aurez beau regarder, vous ne verrez pas. Le cœur de ce peuple s'est alourdi : ils sont devenus durs d'oreille, ils se sont bouché les yeux, pour que leurs yeux ne voient pas, que leurs oreilles n'entendent pas, que leur cœur ne comprenne pas, et qu'ils ne se convertissent pas. Sinon, je les aurais guéris !' Mais vous, heureux vos yeux parce qu'ils voient, et vos oreilles parce qu'elles entendent ! Amen, je vous le dis : beaucoup de prophètes et de justes ont désiré voir ce que vous voyez, et ne l'ont pas vu, entendre ce que vous entendez, et ne l'ont pas entendu.

Vous donc, écoutez ce que veut dire la parabole du semeur. Quand l'homme entend la parole du Royaume sans la comprendre, le Mauvais survient et s'empare de ce qui est semé dans son cœur : l'homme, c'est le terrain ensemencé au bord du chemin.

Celui qui a reçu la semence sur un sol pierreux, c'est l'homme qui entend la Parole et la reçoit aussitôt avec joie ; mais il n'a pas de racines en lui, il est l'homme d'un moment : quand vient la détresse ou la persécution à cause de la Parole, il tombe aussitôt.

Celui qui a reçu la semence dans les ronces, c'est l'homme qui entend la Parole ; mais les soucis du monde et les séductions de la richesse étouffent la Parole, et il ne donne pas de fruit.

Celui qui a reçu la semence dans la bonne terre, c'est l'homme qui entend la Parole et la comprend ; il porte du fruit à raison de cent, ou soixante, ou trente pour un. »

Acclamons la Parole de Dieu. Louange à toi, Seigneur Jésus !

CHANT D'ENTRÉE :

1. Ojcie z niebios, Boże Panie, Tu na ziemię ześlij nam Twoje święte zmiłowanie, Tu na ziemię ześlij nam.
2. Boże wielki, my w pokorze do Twych stóp garniemy się, Wola Twoja wszystko może, Ty nad nami zmiłuj się.

ACTE PENITENTIEL :

Panie, przebacz nam! * Ojcie, zapomnij nam!
Zapomnij nam nasze winy, * Przywołaj, kiedy błądzimy, *
Ojcie, zapomnij nam!

Panie, przyjmij nas. * Ojcie, przygarnij nas.

I w swej ojcowskiej miłości * Ku naszej schył się słabości. * Ojcie, przygarnij nas!

CHANT D'OFFERTOIRE :

1. Nasz Pan jest Dobrym Pasterzem; Zagubionych szuka stroskany. Wracających z radością wita - i w ramiona bierze, Bo nasz Pan jest Dobrym Pasterzem.
2. Nasz Pan przebaczył Piotrowi. Nasz Pan po trzykroć zdradzany. I słabemu człowiekowi - wciąż na nowo wierzy, Bo nasz Pan jest Dobrym Pasterzem.

Przystąpili do Niego uczniowie i zapytali : Dlaczego w przypowieściach mówisz do nich ? On im odpowiedział: Wam dano poznać tajemnice królestwa niebieskiego, im zaś nie dano. Bo kto ma, temu będzie dodane i nadmiar mieć będzie; kto zaś nie ma, temu zabiorą również to, co ma. Dlatego mówię do nich w przypowieściach, że otwartymi oczami nie widzą i otwartymi uszami nie słyszą ani nie rozumieją. Tak spełnia się na nich przepowiednia Izajasza: „Słuchać będziecie, a nie zrozumiecie, patrzeć będziecie, a nie zobaczycie. Bo stwardniało serce tego ludu, ich uszy stępiały i oczy swe zamknęli, żeby oczami nie widzieli ani uszami nie słyszeli, ani swym sercem nie zrozumieli; i nie nawrócili się, abym ich uzdrowił”. Lecz szczęśliwe oczy wasze, że widzą, i uszy wasze, że słyszą. Bo zaprawdę powiadam wam: Wielu proroków i sprawiedliwych pragnęło zobaczyć to, na co wy patrzycie, a nie ujrzeli; i usłyszeć to, co wy słyszycie, a nie usłyszeli. Wy zatem posłuchajcie przypowieści o siewcy. Do każdego, kto słucha słowa o królestwie, a nie rozumie go, przychodzi Zły i porywa to, co zasiane jest w jego sercu. Takiego człowieka oznacza ziarno posiane na drodze. Posiane na miejsca skaliste oznacza tego, kto słucha słowa i natychmiast z radością je przyjmuje; ale nie ma w sobie korzenia, lecz jest niestały. Gdy przyjdzie ucisk lub prześladowanie z powodu słowa, zaraz się załamuje. Posiane między ciernie oznacza tego, kto słucha słowa, lecz troski doczesne i ułuda bogactwa zagłuszają słowo, tak że zostaje bezowocne. Posiane w końcu na ziemię żyzną oznacza tego, kto słucha słowa i rozumie je. On też wydaje plon: jeden stokrotny, drugi sześćdziesięciokrotny, inny trzydziestokrotny.

Oto słowo Pańskie. Chwała Tobie, Chryste!

SANCTUS:

Benedictus, qui venit in nomine Domini

Benedictus, qui venit in nomine Domini

Hosanna, Hosanna, Hosanna in excelsis!

AGNUS DEI

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata

Zmiłuj się nad nami

Obdarz nas pokojem

CHANT DE COMMUNION :

1. Twemu Sercu cześć składamy, o Jezu nasz, o Jezu Twjej litości przyzywamy, o Zbawicielu drogi.

Ref. Chwała niech będzie zawsze i wszędzie,
Twemu Sercu, o mój Jezu.

2. Serce to nam otworzone, o Jezu nasz, o Jezu, włócznią na krzyżu zranione, o Zbawicielu drogi.

3. Ono głębią jest miłości, o Jezu nasz, o Jezu! *
W Nim się topią nasze złości, o Zbawicielu drogi!

CHANT D'ACTION DE GRÂCE :

Ref: Dzięki o Panie, składamy dzięki,
o Wszchemogący nasz Królu w niebie.

1. Za to, że dałeś nam wiarę. ref:
2. Za to, że dałeś nam miłość. ref:
3. Za to, że dałeś nam siebie. ref:
4. Tobie śpiewamy z radością. ref:

CHANT DE SORTIE :

Ref. „Panie, Ty wiesz, że Cię kocham”
wyznawał Piotr i Jan Paweł.

„Panie, Ty wiesz, że Cię kocham”
powtarzam dzisiaj wraz z nim.

1. Piotra pytałeś o Panie, o Jego miłość do Ciebie.
Twojej owczarni szukając Pasterza z sercem jak Twoje.
2. Bogu wiecznemu śpiewajmy dziękczynnie pieśń miłości,
co płynąc z nieba świat zmienia, nowością napelnia życie.